

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Leviticus, Hebraice [...] Id Est, & Vocavit;

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

LIBER LEVITICUS,

HEBRAICE ויקרא

ID EST, & VOCAVIT;

24 כר CAPUT I. א

יניח ר'
שיטין
פנויות
ויחיל
סחלת
שיטה ה'

ויקרא אל משרה וידבר יהוה אליו מאהל מועד א זעירא
 לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי
 יקריב מכס קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן
 הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן
 הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב
 אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה
 ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני ה
 יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את
 הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני
 אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש:
 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש
 ואת הפרד על העצים אשר על האש אשר על
 המזבח: וקרבו וכרעו רחץ במים והקטיר הכהן
 את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה:
 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן
 העזים לעלה זכר תמים יקריבו: ושחט אתו על ירך
 המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את
 דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחו וארת
 ראשו ואת פרוו וערך הכהן אתם על העצים אשר
 על האש אשר על המזבח: והקרב והפרעים ירחץ
 במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה
 הוא אשה ריח ניחח ליהוה:
 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התורים

Cap. I.
 Deus exponit ritus
 primi generis sacrificii,
 Holocausti nuncupati,
 ex triplici animalium specie.
 4 Circumstantia prima: Deobus.

De secundas specie: De arietibus, vel capris.

De tertias specie: De avibus, quibus

turtures, vel pipiones esse debent.

טו או מן בני היונה את קרבנו: והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את מראתו ונצרתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ושפע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשר

Cap. II. Secundum genus oblationis, Minha nuncupata, ex quinque speciebus; quarum prima constat simila, thure, & oleo. 4 Secunda species ex pane in furno cocto. 5 Tertia: ex friso in sartagine. 7 Quarta: ex asso in craticula.

ב ריח ניחח ליהוה: ונפש כיתקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשר ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלורת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן:

Omne fermentum, & mel, in sacrificio prohibetur à Deo.

ה ס ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: ס ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח: והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשר ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשר ליהוה: קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך

מעל L 3 א

מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ס

ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי: ט

באש גרש כדמל תקריב את מנחת בכוריך: ונתת טו

עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטיר: טז

הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה

פ אשה ליהוה:

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב ג

אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך: ז

ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו

בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב:

והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב: ח

המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:

ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על:

הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:

והקטירו את בני אהרן המזבחה על העלה אשרה

על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח

פ ליהוה:

ואם מן היצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או:

נקבה תמים יקריבנו: אם כשב הוא מקריב את:

קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: וסמך את ידו על:

ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני

אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב מזבח:

השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת

העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת

כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת:

החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת

על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו הכהן:

פ המזבחה לחם אשה ליהוה:

ואם

Quinta species oblationis, Minha dicta, ex primitiis tritici in festo hebdomadarum offerbatur.

Cap. III. Tertium genus sacrificiorum, qua Pacifica vocantur, triplici specie constat. Prima ex Bovibus.

Secunda species pacificorum, ex Ovibus est.

12 13
14
ט
16
17
א
3
4
ה
6
7
8
9
10
11
12

Tertia ex Capris.

12 ואסעו קרבנו והקריבו לפני יהוה: וסמך את ידו
 על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
 14 אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב ממנו
 קרבנו אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב
 15 ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית
 ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
 16 היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: והקטירם
 הכהן המזבח לחם אשר לריח ניחוח כל
 17 ליהוה: חקת עולם לדורתכם בכל מושבתכם כל
 חלב וכל דם לא תאכלו:

פ

Cap. IV.
 Leges sacri-
 ficiorum,
 qua expia-
 bant pecca-
 ta per igno-
 rantiam
 commissa:
 Et incipit à
 summo sa-
 cerdote, cu-
 jus ritus
 exponit.

אך וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר
 3 לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח
 יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
 4 פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: והביא את הפר
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על
 5 ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ולקח הכהן
 6 המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: וטבל
 הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים
 7 לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ונתן הכהן מן הדם
 על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה
 8 אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת
 9 ידים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב
 אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על
 10 הכבד על הכליות יסירנה: כאשר יורם משור זבח
 11 השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ואת עור

הפר L 4 יא

הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו
וקרבו ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ¹²
למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן ושרף:

פ

ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל¹³
ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשנה
ואשמו: ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקרבו¹⁴
הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אותו לפני
אהל מועד: וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראשו

*Sacrifi-
cium, quod
allaturi e-
rant, quan-
do totus po-
pulus per
errorem
peccasset.*

הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: והביא¹⁶
הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל¹⁷
הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה
את פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנת המזבח¹⁸
אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם
ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:

ואת כל חלבן ירים ממנו והקטיר המזבחה: ועשה¹⁹ כ
לפר באשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר
עליהם הכהן ונסלח להם: והוציא את הפר אל²¹
מחוץ למחנה ושרף אתו באש שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא:

פ

אשר נשיא חטאו ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו²²
אשר לא תעשנה בשגרה ואשם: או הודע אליו²³
חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים
זכר תמים: וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו²⁴

*Cum Prin-
ceps per er-
rorem pec-
casset, quod
sacrificium
offerre de-
beret.*

במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת
הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על כה
קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח
העלה

26 העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו:

פ

Sacrificium à quolibet ex populo afferendum, si per errorem peccasset; cui conceditur asferre capellam, vel agnam.

27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה

28 אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: או

הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת

29 עזים תמימה נקברה על חטאתו אשר חטא: וסמך

את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום

ל העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת

מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:

ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב מעל זבח

השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה

וכפר עליו הכהן ונסלח לו:

פ

31 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקברה תמימה

32 ביאנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט

34 ארנה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: ולקח

הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח

ל העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת

כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח

השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אש יהוה

וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

פ

37 ונפש כרת חטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה

2 או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תנע

בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת

בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא

3 טמא ואשם: או כייגע בטמאת אדם לכל טמארו

4 אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: או

נפש

Cap. V. De eo, qui in iudicio perjurus fuerit, ne adversus aliquem attestaretur.

2 De illo, qui cum rem immundam

נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרעי או להיטיב
 כל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא
 ידעו אשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת ה
 מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו
 ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה
 או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו:
 ואם לא תגיעירו די שיה והביא את אשמו אשר חטא
 שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחר לחטאת
 ואחר לעלה: והביא אתם אל הכהן והקריב את
 אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו
 ולא יבדיל: והזהר מדם החטאת על קיר המזבח
 והנשאר בדם ימצה אל סוד המזבח חטאת הוא:
 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן
 מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם לא
 תשיגירו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את
 קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא
 ישים עליה שמן ולא יתן עליה לכנה כי חטאת הוא:
 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו
 את אזכרתה והקטיר המזבחה על אש יהוה חטאת
 הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
 מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תמעל
 מעל וחטאה בשגגה מקדשי הוה והביא את אשמו
 ליהוה איל תמים מן הצאן בערך כסף שקלים
 בשקל הקדש לאשם: ואת אשר חטא מן הקדש
 ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן
 יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו:
 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה
 אשר

tetigisset,
 id oblitus,
 sacrum lo-
 cum ingref-
 sus esset.
 4 De illo,
 qui iuravit
 se aliquid
 tale factu-
 rum, vel
 non; & ob-
 litus, jura-
 mentum
 violavit.
 De tripli-
 ci oblatio-
 num specie,
 juxta fa-
 cultates il-
 lius, qui
 expiatur.
 6 De divi-
 te.
 7 De pau-
 pere.
 11 De pau-
 perrimo.
 Expiatio
 ejus, qui
 sacrilegium
 commiserit.
 Expiatio
 ejus, qui

18
 קמ
 נתי
 19
 21
 2
 3 קמ
 נתי
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40

dubitat. an aliquod Dei preceptum violaverit. nec ne.

18 אשר לא תעשינה ולא ידעו אשם ונשא עונו: והביא
איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר
עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלה
לו: אשם הוא אשם אשם ליהוה: פ

קמ
כתב
19

De eo, qui focio suo depositum, vel mutuum negaverit: aut raptum vel retentionem fecerit: aut invenerit amissum, & perjurans negaverit illud; si in animo sit poenitentiam agere, qualis esse debeat expiatio ejus.

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה
מעל ביהורה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד
או בגזל או עשק את עמיתו: או מצא אברה וכחש
בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה
הארם לחטא כהנה: והיה כייחטא ואשם והשיב
את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או
את הפקדון אשר הפקר אתו או את האברה אשר
מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו
בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום
בה אשמתו: ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן
26 בערכך לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ונסלה לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה
בה:

קמ
כתב
קמ

כה פ פ פ

Cap. VI. Statuta super holocausto perpetuo, & igne, qui arsurus erat.

אן וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן
ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוה העלה
על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקר בו: ולבש הכהן מרו בר ומכנסי בר
ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש
את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט
את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן
ה אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על
המזבח תוקר בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
בבקר

קמ

בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: איש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: 6

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני 7

אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו 8

בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות 9

תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא י

תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה 11

חק עולם לדלתים מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: זרה קרבן אהרן ובניו 12

אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני 14

מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: והכהן טו המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא 16

תאכל: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו 17

לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: הבהן המחטאת אתה יאכלנה במקום קדש תאכל 19

בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש כ ואשר יזה מדמה על הבגר אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: וכלי חרש אשר תבשל בו ישברו אם 21

בכלי נחשת בשלה ומרקו שטף במים: כל זכר 22

בכהנים

Peculiares ritus super oblationem Minha di-Ham.

Oblatio, si-ve Minha, sacerdotum in die ele-ctiois eorum, quam summus sacerdos singulis die-bus faciebat.

Lex sacrificii, Ha-toat, vocati, id est, expiatio peccati, quam ex illo portio-nem sacer-dotes comede-re debe-vent, qua-vero cre-manda.

3 בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

פ

Cap. VII. Lex sacrificii. Affiam dicti, hoc est, culpa; & quod sacerdotes ejus carnem comederent.

א וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ה ואת היתרת על הכבר על הכלית יסירנה: והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר

Quod pel- lis holocau- sti, sacerdo- tis ipsius ef- fet.

8 יכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל געשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן וחרברה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו:

פ

Tres pacifi- corum spe- cies. Pri- ma pro gra- tiarum a- ctione. Se- cunda pro voti exe- cutione. Tertia pro spontanea oblatione.

11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על תורה יקריבנו והקריב על זבח התורה חלול מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבבת חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמץ 13 יקריב קרבנו על זבח תורת שלמו: והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תורת שלמו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש תשרף:

ואם

15 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא

ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש

19 האכלת ממנו עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא

לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר :

והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה כ

21 וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כר

תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או

בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר

22 ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל

23 משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב

24 שור וכשבועז לא תאכלו: וחלב נבלה וחלב טרפה

יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאבלו: כי כל אכל כה

חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה

26 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו

27 בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל

כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: פ

28 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל

29 לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את

קרבתו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאנה את אשיל

יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו

31 תנופה לפני יהוה: והקטיר הכהן את החלב המזבחה

32 והירה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו

33 תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: המקריב את דם

השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין

34 למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי

מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתם לאהרן

הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: זאת משחת לה

אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן

ליהוה

Deus pro-
hibet Israel.
ne come-
dat seuum
bovis, arie-
tis, aut ca-
pra; nec
anima-
lium, &
arvium, san-
guinem.

Portio ex
sacrificiis
pacificis sa-
cerdotibus
exhibenda.

36 ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדורתם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צורתו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני: פ

Cap. VIII.
Deus praecipit Mo-
seh, ut exe-
quatur ea,
qua ipsi
commenda-
vit circa
unctionem
Aharon &
filiorum
ejus: quam-
obrem uni-
versum
populum
congreget.
7 Moseh in-
duit Aha-
ron sacro
ornamento.

אך וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל ה מועד: ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנטו וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפר ויחגר אתו כהשכ האפר ויאפר לו בן: וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: וישחט וישחט ויקח משה את הדם ויתן

10 Ungit
tabernacu-
lum, &
omnia vasa
ejus, quibus
sanctificat
illud: se-
mulque un-
git Aharon,
& sanctifi-
cat eum.
11 Filios A-
haron pro-
priis vesti-
bus induit.
12 Taurum
expiationis
sacrificat

חצי
החורה
במקום

ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את
 המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו
 לכפר עליו: ויקח את כל החלב אשר על הקרב
 ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון
 ויקטר משה המזבחה: ואת הפרו ואת ערו ואת
 בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר
 צוה יהוה את משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק
 משה את הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח
 לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת
 הפר: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר
 משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח
 אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב
 את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את
 ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו
 ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית
 ועל בהן רגלו הימנית: ויקרב את בני אהרן ויתן
 משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם
 הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם
 על המזבח סביב: ויקח את החלב ואת האליה: כה
 ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד
 ואת שתי הכליות ואת חלבון ואת שוק הימין: ומסל
 המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת
 לחם שמן אחרת ורקיק אחר וישם על החלבים ועל
 שוק הימין: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי
 בניו ויניף אתם תנופה לפני יהוה: ויקח משה אתם
 מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם
 לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ויקח משה את החזר
 ויניפהו

*propter ar-
ram, &
sanctificat
illam.*

*Holocausti
arietem of-
fert.*

*Secundum
arietem vo-
vet.*

*Portio
quam ex
Dei gratia*

*pro sibi
sumpsit
Moseh.*

וַיִּנְיָפוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים לְמֹשֶׁה הָיָה
לְלִמְנָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיַּזְּ עַל אֹהֶרֶן עַל־

*Portio,
quam Mo-
seh prae-
buit
Aharon.*

בְּגָדָיו וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בְנָיו אֶת־וַיִּקְדַּשׁ אֶת־אֹהֶרֶן
אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בְנָיו אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בְּנָיו בְּשֵׁלוֹ אֶת־הַבֶּשֶׂר פָּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּל
הַמִּלֵּאִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֹהֶרֶן וּבְנָיו יֹאכְלוּ׃
וְהִנֹּתֶר בְּבֶשֶׂר וּבִלְחֶם בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ׃ וּמִפֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֵאת יְמֵי

*Quod pra-
dicta omnia
septem con-
tinuis die-
bus peracta
sunt ; in
quibus Mo-
seh sum-
mum sacer-
dotem egit.*

מְלֵאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת־יְדֵיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר
עָשִׂה בְּיוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃
לְהַוְפֹתָה אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹמָם וּלְלֵילָה שִׁבְעַת יָמִים
וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתֵּי יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי׃
וַיַּעַשׂ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃

ס ס ס ס ס כו 26

Cap. IX.

וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֹהֶרֶן וּלְבְנָיו
וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אֹהֶרֶן קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר
לְחֻטְאֵת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימָם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה׃
וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר עִזִּים
לְחֻטְאֵת וְעֵגֶל וּכְבֵּשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימָם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר
וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
הַכִּיָּיִם יְהוָה נִרְאָה אֵלֵיכֶם׃ וַיִּקְחוּ אֶת־אֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה אֶל־לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעֲמֵד
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
תַּעֲשׂוּ וַיִּרְאֵה אֵלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אֹהֶרֶן קַרְבֵּךְ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חֻטְאֵתְךָ וְאֶת־
עֲלֹתְךָ וּכְפַר בְּעֶדְךָ וּבְעֵדֵי הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קִרְבַּן הָעָם
וּכְפַר

יב א M וכפר

8 וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל-

9 המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו

10 בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על-

11 קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת י

12 החלב ואת הכליות ואת היתרת מן הכבד מן

13 החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את

14 משה: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ

15 למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו

16 את הדם ויזרקו על המזבח סביב: ואת העלה

17 המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח:

18 וירחיץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה

19 המזבחה: ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר טו

20 החטאת אשר לעם וישחטה ויחטאהו כראשון:

21 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: ויקרב את

22 המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד

23 עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח

24 השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו

25 ויזרקו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור

26 ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד:

27 וישמו את החלבים על החזרת ויקטר החלבים

28 המזבחה: ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן

29 תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: וישא אהרן את

30 ידו אל העם ויברכם וירד מעשרת החטאת והעלה ידיו

31 והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו

32 ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם:

33 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את

34 העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנוו ויפלו על

35 פניהם: ויקחו בני אהרן גרב נאביהוא איש מחתתו ו

36 ויתנו

Aharen
jussu Mo-
seh officium
sacerdotale
init; atque
pro se à sa-
crificio ex-
piationis,
& holo-
causto ordi-
tur.

Expiatio-
nis sacrifi-
cium, &
holocau-
stum pro
populo of-
fert.

22 Populo
benedicit.

23 Omnibus
rite pera-
ctis; gloria
Dei appa-
ret; atque
ignis de-
scendit, &
consumit
omnia, qua
super altari
erant.

Cap. X.
Nadab, &

*Abihu filii
Aharon,
quod igne
alieno suffi-
mentum of-
ferrent in
sanctuario,
Dei igne
consumpti
sunt.*

הקורא יטעים
הגריש קורם
התרסם

ויתנובהן אש ושימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
2 אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה
3 ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: ויאמר משה אל-
אהרן הוא אשר דבר יהוה: לאמר בקרבי אקדש
4 ועל פני כל העם אפברו ידים אהרן: ויקרא משה אל-
מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דה אהרן ויאמר אליהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ
ה למחנה: ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה
6 כאשר דבר משה: ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר
ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו: ובגדיכם לא
תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל
בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה:
7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן
משחת יהוה עליכם ועשו כדבר משה:
פ

*Deus pro-
hibet sacer-
dotibus, ne
vinum bi-
bant, cum
sanctua-
rium ingre-
diantur.*

8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכר אל תשתו
אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
9 חקת עולם לדורותיכם: ולהכביל בין הקדש ובין החל
10 ובין הטמא ובין הטהור: ולהורת את בני ישראל את
כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה:
פ

*Moseh pra-
cipit eis, ut
reliquum
sacrificii,
Mincha, di-
cti, com-
dant.*

11 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
12 מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם
אתה במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה
14 כי כן צויתי: ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה
תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנותיך אתך כי
טו חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: שוק
התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף
יב ב M 2 תנופה

תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם

כאשר צוה יהוה : ואת שיעיר החטאת דרש

דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר

בני אהרן הנותרים לאמר : מדוע לא אכלתם את

החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה

נתן לכם לשאת את עון העדרה לכפר עליהם לפני

יהוה : הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול

תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי : וידבר אהרן אל

משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני

יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום

הייטב בעיני יהוה : וישמע משה וייטב בעיניו : כ

פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהים : דברו לי

אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל

הבהמה אשר על הארץ : כל מפרסת פרסה

ושסערת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה

תאכלו : אך ארצה לא תאכלו ממעלי הגרה

וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא

ופרסה איננו מפרים טמא הוא לכם : ואת השפן כי ה

מעלה גרה הוא ופרסה לא יפרים טמא הוא לכם :

ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפרים

טמאה הוא לכם : ואת החזיר כי מפרים פרסה הוא

ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם :

מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם

לכם : את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו

סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו :

וכל אשר איז לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים

מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ

הם

Moseh com-
periens hir-
cum expia-
tionis fuisse
combu-
stum, re-
prehendit
sacerdotes
& Aharon
se sufficien-
ter excu-
sat.

Cap. XI.
Deus expo-
nit populo
suo anima-
lia, qua
ipsis essent
immunda ;
ne illa com-
edant,
nec eorum
cadavera
tangant.

Quod ge-
nus piscium
licebit eis
comedere,
quod verè
non.

לענין

11
12
13
14
16
17
18
19
20
21
22
23
24
26
27
28
29
31

11 הם לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת-

12 נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת

13 במים שקץ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף

לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת

14 העזניה: ואת הראה ואת האיה למינה: את

16 כל ערב למינו: ואת ברת היענה ואת התחמס

17 ואת השחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס ואת-

18 השלך ואת הנישוף: ואת התנשמת ואת הקאת

19 ואת הרהם: ואת החסידה האנפה למינה ואת-

21 על ארבע שקץ הוא לכם: אך ארזה תאכלו

מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים

22 ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ: את אלה

מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם

למינהו ואת החרגל למינהו ואת החנב למינהו:

23 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא

24 לכם: ולא אלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא

בה ער הערב: וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו

26 וטמא ער הערב: לכל הבחמה אשר הוא

מפרסת פרסה ושסעי איננה שמערת וגרה איננה

מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא:

27 וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על-

ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא

28 ער הערב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא

29 ער הערב טמאים המה לכם: וזה

לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר

ל והצב למינהו: והאנקה והכח והלטאה והחמט

31 והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכל-

יב ג 3 M השרץ

*Deus pro-
hibet illis
aves im-
mundas;
& omnes
propriis no-
minibus
declarat
eis.*

*De reptili-
bus terra.*

*Leges im-
munditia
anima-
lium, &
reptilium
pradicto-
rum, eo-
rumque
gradus.*

*Immundi-
tia repti-
lium, que
non volant,
sed reptant
super ter-
ram.*

31 השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: וכל
 אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או
 בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם
 32 במים יובא וטמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש
 אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתנ
 33 תשברו: מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו
 מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא:
 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים לה
 34 יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מעין וכור
 35 מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: וכי יפל
 36 מנבלתם על כל זרע אשר יזרע טהור הוא: וכי
 יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 37 לכם: וכי ימות מן הבהמה אשר
 היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב:
 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא מ
 38 את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: וכל
 השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל
 39 הולך על גחון וכלי הולך על ארבע עד כל מרבה
 רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי
 40 שקץ הם: אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ
 השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם: כי אני יהוה
 41 ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרמש על
 הארץ: כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים מה
 42 להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני:
 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת
 43 במים ולכל נפש השרצת על הארץ: להבדיל בין
 הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה
 אשר

Anima-
 lium mun-
 dorum im-
 munditia,
 quando na-
 turali mor-
 te moriun-
 tur.

ו רכתי והיא
 הצי החורה
 באותיות

Deus com-
 mendat po-
 pulo, ut im-
 munditiam
 fugiant, &
 sanctitati
 adhereant.

מ

מ

מ

Cap. XII.
Ritus im-
munditia
mulieris,
que parit
masculum,
ejusque cir-
cumcisio
octavo die.
5 De ea,
que femi-
nam parit.
6 Sacrifi-
cium, quod
completo
purificatio-
nis tempo-
re, ad tem-
plum affe-
ret.

יב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר אשרה כי תזרעו וילדה זכר וטמאה שבעת ימים
3 כימי נדרת דותה תטמא: וביום השמיני ימול בשר
4 ערלתו: ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה
בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
ה מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים
כנדרתה ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה:
6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן
שנתו לעלה ובן יונה אורת לחטאת אל פתח אהל-
7 מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או
8 לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שהולקה שת-
תים או שני בני יונה אחד לעלה ואחר לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה: פ

Cap. XIII.
Exponit
Deus, qua
species lepra
immundet;
Et quod sa-
cerdotes
sint, qui de-
clarent eas,
vel munda-
das, vel im-
mundas ef-
se: Et inci-
pit à lepra,
qua origi-
nem habuit
à tumore,
vel scabie,
vel macu-
la.

יג וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או
3 אל אחד מבניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק
מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו:
4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה
מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את-
ה הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן כיום השביעי והנה
הנגע עמק בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו
6 הכהן שבעת ימים שנית: וראה הכהן אהו כיום
יב ד M 4 השביעי

השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור
 וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגריו וטהר: ואם
 פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל
 הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן
 והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת
 הוא:

פ

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: וראה
 הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן
 ומחית בשר חי בשאת: צרעת נושנת הוא בעור
 בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: ואם
 פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את
 כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני
 הכהן: וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל
 בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא:
 וכיום הראות בו בשר חי טמא: וראה הכהן את
 הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת
 הוא: או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל
 הכהן: וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר
 הכהן את הנגע טהור הוא:

פ

*De lepra,
 qua ortum
 suum non
 habuit ab
 alia specie,
 qua lepra
 inveterata
 vocatur.*

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: והיה במקום
 השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת
 ונראה אל הכהן: וראה הכהן והנה מראה שפל
 מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת
 הוא בשחין פרוח: ואם יראנה הכהן והנה
 איך בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
 והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה
 בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם תחתיה
 תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו
 הכהן

*De lepra,
 qua succes-
 sit loco, ubi
 fuit scabies,
 & sanari
 inceptit.*

*De lepra, que supervenit alicujus adu-
stionis sani-
tati.*

24 חכהן: **ס** או בשר כיהיה בערו מכות
 אש והיתה מחירת המכוה בהרת לבנה אדמדמת
 כה או לבנה: וראה אתה הכהן והנה נהפך שער
 לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא
 במכוה פרחרו וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא:
 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן
 ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן
 27 שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי אם
 פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא:
 28 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא
 כהה שאר המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת
 המכוה הוא:

פ

*De achovi-
bus, que
sunt capi-
tis, vel bar-
ba lepra.*

29 ואיש או אשה כיהיה בו נגע בראש או בזקן: וראה
 הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער
 צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או
 31 הזקן הוא: וכי ראתה הכהן את נגע הנתק והנה אין
 מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן
 32 את נגע הנתק שבעת ימים: וראה הכהן את הנגע
 ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער
 33 צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור: והתן לחואת
 הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת
 34 ימים שנית: וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה
 לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור
 35 וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה יפשה
 36 הנתק בעור אחרי טהרתו: וראהו הכהן והנה פשה
 הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא:
 37 ואם בעינו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא
 38 הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: ואיש או

*Declarat
vitilignes*

או

או אישה כיהיה בעור בשרם כהרת כהרת לבנת :

albas mundas esse.

וראה הכהן והנה בעור בשרם כהרת כהות לבנת

בהק הוא פרח בעור טהור הוא :

De lepra, qua fuerit in calvitio, aut recalvatione.

כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא :

פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא :

בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת

הוא בקרחתו או בגבחתו : וראה אתו הכהן והנה

שאר הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו

כמראה צרעת עור בשר : איש צרוע הוא טמא הוא

טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו : והצרוע אשר בו מה

Quid prestare debeat leprosus, quandiu lepra in eo permanserit.

הנגע בגדיו יהיו פרמיו וראשו יהיה פרוע ועל שפם

יעטה וטמא יטמא יקרא : כל ימי אשר הנגע בו יטמא

טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו :

והבגד כיהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד

47 De lepra, qua fuerit in panno laneo, vel lineo; aut in vase pelliceo, aut in quovis opere pelliceo: & purificatio eorum.

פשתים : או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור

או בכל מלאכת עור : והיה הנגע ירקרק או אדמדם

בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור

נגע צרעת הוא והראה את הכהן : וראה הכהן את

הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים : וראה את הנגע

ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב

או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת

ממארת הנגע טמא הוא : ושרף את הבגד או את

השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל

כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא

באש שרף : ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע

בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור : וצורה

הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים

ישנית : וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה

לא

56

57

58

59

ו

3

4

ה

6

7

8

9

לאהפך הנגע את עינו והנגע לאפשר טמא הוא
 באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו :
 56 ואם ראה הכהן והנה בזה הנגע אחרי הכבס אתו
 וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן
 57 הערב : ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב
 או בכל כלי עור פחתת הוא באש תשרפנו את
 58 אשר בו הנגע : והבגד או השתי או הערב או כל
 כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית
 59 וטהר : זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים
 או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו :

כח פ פ פ

Cap. XIV.
 Instituit le-
 gem puri-
 ficationis
 leprosi,
 quando à
 leprâ con-
 valuerit.

יוד וירב יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה תורת
 3 המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן : ויצא הכהן
 אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע
 4 הצרעת מן הצרוע : וצוה הכהן ולקח למטהר שתי
 צפרים חיות טהרות ועין ארוז ושני תולעים ואזב :
 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי השרש
 6 על מים חיים : את הצפר החיה יקח אתה ואת עין
 הארוז ואת שני התולעים ואת האזב וטבל אותם
 ואת הצפר החיה ברם הצפר השחטה על המים
 7 החיים : והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים
 וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השרה :
 8 וכבס המטהר את בגדיו ויגלה את כל שערו ורחץ
 במים וטהרו ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ
 9 לאחלו שבעת ימים : והיה ביום השביעי יגלה את
 כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת
 כל שערו יגלה וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו
 במים

1 כמים וטהר: וביום השמיני יקח שני כבשים י
 תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן:
 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם
 12 לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את
 הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן
 13 והניף אתם תנופה לפני יהוה: ושחט את הכבש
 במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום
 הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים
 הוא: ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על
 14 תנוך אذن המטהר הימנית ועל כהן יד הימנית
 ועל כהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן
 16 ויצק על כף הכהן השמאלית: וטבל הכהן את
 אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית
 והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה:
 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אذن
 המטהר הימנית ועל כהן יד הימנית ועל כהן רגלו
 הימנית על דם האשם: והנותר בשמן אשר על
 18 כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן
 לפני יהוה: ועשה הכהן את החטאת וכפר על
 המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: והעלה כ
 הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו
 21 הכהן וטהר: ואם דל הוא ואין ידו
 משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו
 ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן:
 22 ושתי תרים או שני בני יגרה אשר תשיג ידו והיה אחד
 חטאת והאחד עלה: והביא אתם ביום השמיני
 23 לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה:
 ולקח

*Sacrificia
 qua lepro-
 sus afferre
 debet octa-
 vo die puri-
 ficationis
 ejus: Et
 circum-
 stantia
 illius.*

*In obliga-
 tione offe-
 rendi hac
 sacrificia,
 modum ad-
 hibet erga
 eum, qui
 pauper fue-
 rit.*

24
 כה
 26
 27
 28
 29
 ל
 31
 32
 33
 34
 לה
 36
 37
 38
 39
 מ

24 ולקח הכהן את כבש האשם וארת לג השמן והניף
 כה אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ושחט את כבש
 האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אוזן
 המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
 הימנית: ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן
 27 השמאלית: והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן
 אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה:
 28 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אוזן
 המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
 הימנית על מקום דם האשם: והנותר מן השמן אשר
 על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני
 ל יהוה: ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה
 31 מאשר תשיג ידו: ארת אשר תשיג ידו ארת האחד
 חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על
 32 המטהר לפני יהוה: זאת תורת אשר בו נגע צרעת
 אשר לא תשיג ידו בטהרתו:

פ

33 34 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבאו
 אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתו נגע
 35 צרעת בבית ארץ אחוזתכם: וכבא אשר לו הבית
 36 והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: וצוה הכהן
 ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע
 ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן
 37 לראות את הבית: וראה את הנגע והנה הנגע
 בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת
 38 ומראיהו שפל מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית אל
 39 פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: ושם
 הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת
 מ הבית: וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן
 הנגע

*De lepra,
 que domo-
 rum adifi-
 cius super-
 venerit:
 que ad ejus
 exsterna-
 tionem,
 peragenda.*

הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום
 טמא: ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר
 41 אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו
 42 אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר
 יקחו וטה את הבית: ואם ישוב הנגע ופרח בבית
 43 אחר חליץ את האבנים ואחרי הקצו את הבית

Quid statuendum de domo, in qua lepra incurabilis confirmata fuerit.

ואחרי הטוח: ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע
 בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ונתץ את מה
 הבית את אבניו ואת עזיו ואת כל עפר הבית
 והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל
 46 הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב: והשכב
 בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו:

Quid agendum ad purificationem domus, si forte à lepra sanata fuerit.

ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית
 48 אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא
 הנגע: ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז
 ושני תולעת ואזב: ושחט את הצפר האחת אל כלי נ
 51 הרשעל מים חיים: ולקח את עץ הארז ואת האזב
 ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם
 בדם הצפר השחוט וּבמים החיים והזה אל הבית
 שבע פעמים: וחטא את הבית בדם הצפור ובמים
 החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני
 התולעת: ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר
 53 אל פני השרה וכפר על הבית וטהר: זאת התורה
 לכל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד ולבית: נה
 ולשאת ולספחת ולבהרת: להורת ביום הטמא וביום
 57 56 הטהר ואת תורת הצרעת:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל בני ישראל ואמרתם להם איש איש כיהיה נב
 משרו

Cap. XV. Deus declarat immunitiam viri

feminiflui, lacti, & sedilis ejus: nec non illius, qui ea tetigerit, aut tulerit; & ejus, super quem defluerit.

3 מִבְּשָׂרוֹ זִבּוֹ טִמְאָהוּא: וְזֹאת תְּהִיָּה טִמְאָתוֹ זִבּוֹ
 4 הוּא: כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הִזְבֵּי טִמְאָה וְכָל־
 הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו טִמְאָה: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּמִשְׁכָּבוֹ
 6 יִכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: וְהַיּוֹשֵׁב עַל־
 הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו הִזְבֵּי יִכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם
 7 וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: וְהַנֹּגֵעַ בְּבֶשֶׂר הַזֵּב יִכַּסּ בְּגָדָיו
 8 וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: וְכִי־יִרְקַח הַזֵּב בְּטַהוֹר
 9 וְכַסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: וְכָל־
 יֵהָרֵג אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הִזְבֵּי טִמְאָה: וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּכָל־
 אֲשֶׁר יִהְיֶה תַחְתָּיו טִמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם
 11 יִכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: וְכָל־אֲשֶׁר
 יַגַּע בּוֹ הִזְבֵּי וְיָדָיו לֹא־יִשְׁטַף בַּמַּיִם וְכַסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ
 12 בַּמַּיִם וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: וְכִלְיֵי־חַרְשׁוֹ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הִזְבֵּי
 13 יִשְׁבֹּר וְכָל־כְּלֵי־עֵץ יִשְׁטַף בַּמַּיִם: וְכִי־יִטְהַר הַזֵּב מִזִּבּוֹ
 וְסָפַר לּוֹ שִׁבְעַתַּיִם לְטַהֲרָתוֹ וְכַסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ
 14 בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם חַיִּים וְטָהַר: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח לּוֹ שְׁתֵּי
 תְּרִים אֹז שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה וְכֹבֵאִים לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 15 מוֹעֵד וְנִתְּנָם אֶל־הַכֹּהֵן: וַעֲשֵׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אַחֲרֵי
 חֲטָאתָ וְהָאֲחֵר עֲלֶיהָ וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
 16 מִזִּבּוֹ: וְאִישׁ כִּי־תִצֵּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת זָרַע
 17 וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: וְכָל־בְּגָד
 וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר־יְהִי עָלָיו שִׁכְבַּת זָרַע וְכַסּ בַּמַּיִם
 18 וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב: וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ
 שִׁכְבַּת זָרַע וְרַחֲצוּ בַּמַּיִם וְטִמְאוּ עַד־הָעֶרֶב: פ
 19 וְאִשָּׁה כִּי־תִהְיֶה זִבָּה דָם יִהְיֶה זִבָּה כִּבְשָׂרָה שִׁבְעַתַּיִם
 יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָהּ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ טִמְאָה עַד־הָעֶרֶב:
 כ וְכָל־אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָהּ טִמְאָה וְכָל־אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב
 עָלָיו

Purificatio ejus.

Immundities ejus, à quo semen quocunque alio modo defluerit.

Immunditia mulieris menstrua: & ejus, qui cum illa coierit.

21 עליו יטמא: וכל הנגע במשכבה יכבס בגריו ורחץ
 22 במים וטמא עד הערב: וכל הנגע בכל כלי אשר
 תשב עליו יכבס בגריו ורחץ במים וטמא עד הערב:
 23 ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת
 24 עליו בנגעו כו יטמא עד הערב: ואם שכב ישכב איש
 ארזה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל

המשכב אשר ישכב עליו יטמא: **ס** ואשר כה
 כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא ערת נדתה או כר
 תזוב על נדתה כר ימי זוב טמאתה כימי נדתה
 26 תהיה טמאה הוא: כל המשכב אשר תשכב עליו
 כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לך וכל הכלי אשר
 תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל הנגע
 כס יטמא וכבס בגריו ורחץ במים וטמא עד הערב:

Immunditia mulieris, qua fluxus sanguinis laborat, atque ejus strati, & sella.

28 ואם טהרה מזובה וספררה לה שבעת ימים ואחר
 29 תטהר: וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני
 בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל
 מועד: ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחר ל
 עלה וכפר עליה הכהן לפני הוה מזוב טמאתה:
 31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
 32 בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: זאת
 תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבר זרע לטמאה
 כה: והדורה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה
 ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

De purificatione ejus, postquam fluxus cessaverit.

פ פ פ כט 19

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית

Cap. XVI. Deus jubet summum sacerdotem admoneri, quibus ve-

3
4 קין
גוביע

נאסעקבור
דסן ביה
9 טו

11

13

14

טו

16

17

stibus, & oblationibus ingresurus esset Sanctum sanctorum; ne illud intrans, moriatur.

5 Quod in hunc finem capiat duos hircos, & super illos mittat sortes, unam pro Domino, & alteram pro Azazel.

9 Quod offerat hircum, super quem cecidit fors pro Deo.

11 Quod offerat taurum expiationis pro se.

12 Suffimentum, quocum ingressurus erat in locum sanctissimum.

Hircus pro expiatione populi.

מבירת לפרכת אלפני הכפרת אשר על הארן ולא
 3 ימות כי בענן אראה על הכפרת: בזאת יבא אהרן
 אל הקדש בפר בין בקר לחטאת ואיל לעלה:
 4 כתנת בדר קדש ילבש ומכנסי בדר יהיו על בשרו
 ובאבנט בדר יחגר ובמזנפת בדר יצנף בגדי קדש הם
 ה ורחץ במים את בשרו ולבשם: ומאת עדרת בני
 ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
 6 לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
 7 בערו ובעד ביתו: ולקח את שני השעירים והעמיד
 8 אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על
 שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד
 9 לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו
 והגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו
 הגורל לעזאזל יעמר חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח
 11 אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר
 החטאת אשר לו וכפר בערו ובעד ביתו ושחט את
 12 פר החטאת אשר לו: ולקח מלא המחתה גחלי אש
 מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים
 13 דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על
 האש לפני יהוה וכסהו ענן הקטרת את הכפרת
 14 אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה
 באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה
 15 שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את שעיר
 החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת
 ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו
 16 על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש
 מממאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן
 17 יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: וכל

ספ
גביע

וראש
עין ביה
ספ

אדם לא יהיה באהל מועד בכאן לכפר בקדש ער
צאתו וכפר בערו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל :
ויצא אל המזבח אשר לפני הוזה וכפר עליו ולקח
18 מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח
סביב : והוזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים
19 וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל : וכלה מכפר כ
את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב
20 את השעיר החי : וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש
השעיר החי והתורה עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש
21 השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה : ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
במדבר : ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדיו
23 הבד אשר לבש בבואו אל הקדש והניחם שם : ורחץ
את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא
ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו ובעד
העם : ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה : והמשלח כה
26 את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחרי כן יבוא אל המחנה : ואת פר החטאת ואת
27 שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש
יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת
28 בשרם ואת פרשם : והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה : והיתה
29 לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח
והגר הגר בתוככם : כי ביום הזה יכפר עליכם ל
לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו :
31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת
עולם

Quid face-
re debeat
hircos, super
quem ceci-
dit fors pro
Azazel, qui
significat
excelsum
montem in
deserto.

29 Quod
ista cele-
brentur
mense septi-
mo, decima
mensis : ab
omni cibo,
& opere
abstinendo :
atque hac
summus sa-
cerdos exe-
quatur.

30 Quod

Deus hac die populi sui peccata remittit.

32 עולם: וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הכהן הקדש: וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם 33 הקהל יכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כגאשר צוה יהוה את משה:

פ

Cap. XVII. Precipit Deus, ne quis ex populo alibi offerat sacrificium, quam in tabernaculo per sacerdotes.

ואין וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרתה האיש ההוא מקרב עמו: למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם: חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: ואיש איש מבית ישראל ומן הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתיו

Instituit poenam in eum, qui hoc preceptum violaverit. Exponit supplicium

N 2 B יג

11 והכרתיו אתה מקרב עמה: כי נפש הבשר בדם הויה

quo dignus est, qui sanguinem comederit & ejus prohibitionis causam. 13 Ut operiatur sanguis animalis, vel avis, quae est ad esum.

ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי

12 הדם הוא בנפש יכפר: על כן אמרתי לבני ישראל

כל נפש שמכם לא תאכל דם והגדר הגדר בתוככם לא

13 יאכל דם: ואיש איש מבני ישראל ומן הגדר הגדר

בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך

14 את דמו וכסהו בעפר: כי נפש כל בשר דמו בנפשו

הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי

נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: וכל נפש שו

אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וככם בגריו

ורחץ במים וטמא ער הערבו וטהר: ואם לא יככם

16 ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:

פ

24 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויק

Immunditia ejus, qui cadaver, vel discerptum comederit.

Cap. xviii. Deus praecipit populo suo, ne faciant, sicut Aegyptii, & Chenaaniti; sed divina praecpta servant.

3 ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ

מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ

כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו

4 ובחקתיים לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי

תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם

את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי

בהם אני יהוה: ם איש איש אל כל שאר

6 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ם

7 ערות אביך וערות אמה לא תגלה אמה הוא לא

8 תגלה ערותה: ם ערות אשת אביך לא תגלה

9 ערות אביך הוא: ם ערות אחותך בת

אביך או בת אמה מולדת בירת או מולדת חוץ לא

10 תגלה ערותן: ם ערות בת בןך או בת

ביתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: ם

11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא

לא

Deus manifestat populo, qui sint concubitus illiciti, à quibus recedere debeant.

12 א תגלה ערותה: ס ערות אחות אביך לא
 13 תגלה שאר אביך הוא: ס ערות אחות אמך
 14 לא תגלה כי שאר אמך הוא: ס ערות אחי
 אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא:
 15 ס ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא
 16 לא תגלה ערותה: ס ערות אשת אחיך לא
 17 תגלה ערות אחיך הוא: ס ערות אשה ובתה לא
 תגלה ארץ בת בניה ואת בת בתה לא תקח לגלות
 18 ערותה שארה הנה זמה הוא: ואשה אל אחתה לא
 19 תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל אשה
 כ בנות טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ואל אשת
 20 עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ומזרעך
 לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך
 21 אני יהוה: ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
 22 הוא: ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה
 23 ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל
 תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר
 24 בה אני משלח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה
 25 עליה ותקא הארץ את ישיביה: ושמרתם אתם את
 26 חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה
 27 האזרח והגר הגר בתוכם: כי את כל התועבת
 האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם וטמא הארץ:
 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר
 29 קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה
 מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשרת
 ל מקרב עמם: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות
 מחקורת התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו
 בהם אני יהוה אלהיכם:

Ne quis det
 ex semine
 suo Molech.
 12 Prohibet
 concubi-
 tum cum
 masculo,
 vel cum
 animali.
 24 Quam
 maxime
 commen-
 dat eis, ne
 in omnibus
 his polluan-
 tur.

Paenam
 constituit
 ei, qui hu-
 jusmodi
 peccata
 commis-
 rit, quod e
 medio po-
 puli sui ex-
 cidetur.

פ פ פ ל 30

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדושים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל תפנו אל האילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבח זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עוננו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרטי כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשק את רעהו ולא תגול לא תליץ פעלת שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא תשח פני דר ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעהו אני יהוה: לא תשנא את אחיך כלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעהו כמוך אני יהוה: את חקתי תשמרו בהם אתך לא תרביע כלאים שדה לא תזרע כלאים ובגר כלאים שעטנז לא יעלה עליך

Cap. XIX.

Commen-
dat populo
sanctita-
tem, ac
nonnulla
ex decalogi
praeceptis.
Leges ad
sacrificia
pacifica
pertinen-
tes.

Quid in
messe &
vindemia,
pauperibus
relinquen-
dum.

Varia pre-
cepta, qua
sunt inter
virum, &
proximum
ejus.

Alia cere-
monialia

21
22
23
24
בר
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

א

De illo, qui coierit cum serua de-sponsata, que adhuc non omnino à seruitute immunita est.

ב עליך: ואיש כיישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפרה לא נפרתה או הפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כיי לא חפשה: והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: פ

Prohibet, ne comedant fructum, quem produxerit arbor tribus primis annis ab ejus consitione. 26 Varia precepta commendat.

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרויו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעת יהיה כל פרויו קדש הלולים בה ליהוה: ובשנה החמישת תאכלו את פרויו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו ערל הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנה: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכס אני יהוה: אל תחלל את בתך להזנותה ולא רזונה הארץ ומלאה הארץ זמה: ארת שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבת ואל הידענים

Fubet honorari senes.

אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיעבר תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: ס

Commendat humanitatis officium erga peregrinum.

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני

35 Ne in ponderibus, & mensuris iniquè agant.

לה יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל הקתי ואת כל משפט ועשיתם אתם אני יהוה: פ

Cap. XX. Suppli-

אך וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל תאמר N 4 ד יג

18 תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל
 אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ויגמחו
 באבן: ואני אהזן את פני באיש ההוא והכרתי
 19 אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את
 מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואם העלם יעלימו
 כ עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתו מזרעו
 21 למלך לבלתי המית אתו: ושמת אני את פני באיש ה
 ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו וארתי כל חזנים
 22 אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: והנפש
 אשר תפנה אל האבת ואל הירענים לזנת אחריהם
 23 ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו:
 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
 24 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה
 מקדשכם: כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת
 25 אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש אשר י
 נאף את אשת איש אשר נאף את אשת רעהו
 26 מות יומת הנאף והנאפת: ואיש אשר ישכב את
 אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
 27 בס: ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם
 תבל עשו דמיהם בס: ואיש אשר ישכב את זכר
 משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
 בס: ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא
 באיש שרפו אתו ואתהזן ולא תהיה זמה בתוכם:
 29 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומתו ואת
 30 הבהמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
 לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות
 31 יומתו דמיהם בס: ואיש אשר יקח את אחת בת אביו
 32 ארבת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו

cium ejus, qui ex femine suo dederit ipse Molech.

Poena ejus, qui haruspices sequutus fuerit.

De eo, qui patri suo, vel matri, maledixerit.

10 Diversa suppliciorum genera in illos, qui incestus committunt.

חסר

18

19

כ

21

22

23

24

כה

26

27

כא

2

3

חסר הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה
 18 עונו ישא: ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את
 ערותה את מקרה הערה והוא גלתה את מקור
 19 דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: וערות אחור
 אמך ואחורת אביך לא תגלה כי את שארו הערה
 כ עונם ישא: ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו
 21 גלה חטאם ישאו ערירים ימתו: ואיש אשר יקח את
 אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו:
 22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
 אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם
 23 שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני
 משלה מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם:
 24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה
 לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
 אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים:
 25 כה והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף
 הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה
 ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי
 26 לכם לטמא: והייתם לי קרשים כי קדוש אני יהוה
 27 ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ואיש או אשה
 כיהיה בהם אוב או ידעני מורת זמרתו באבן ירגמו
 אתם דמיהם בם:

Ut precepta
 divina cu-
 stodiant;
 sic terra
 non vomet
 eos.

Iterum
 commendat
 eis, ne im-
 mundis
 animalibus
 sese pol-
 luant; Et
 ut sancti
 sint.

פ פ פ פ לא 31

Cap. XXI.
 Deus pra-
 cipit sacer-
 dotibus, ne
 se immun-
 dent pro-
 pter mor-
 tuum; ex-

כא ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
 2 ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו
 הקרב אליו לאמו ולאביו ולבניו ולבתו ולאחיו:
 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש
 לה

4 לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו להחלו: לא יקרחה
 קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובכשרם לא יקרחו
 6 ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
 אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם
 7 והיו קדש: אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה
 8 מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי
 את לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש
 9 אני יהוה מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות
 את אביה היא מחללת באשת שרף: ס
 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו
 שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים
 11 את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס: ועל כל נפש
 12 מרת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן
 המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי
 13 נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: והוא אשה
 14 בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה וחללה זנה
 את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח
 אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: טו
 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: ס
 17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה
 18 בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל איש
 אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או
 19 שרוע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד:
 או גבן אודק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או כ
 21 מרוח אשך: כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן
 לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם
 22 אלהיו לא יגש להקריב: לחם אלהיו מקדשי הקדשים
 23 ומן הקדשים יאכל: אך אל הפרכת לא יבא ואל
 המזבח

ceptis con-
sanguineis,
quos decla-
rat, qui
sint.

Prohibet il-
lus tres mu-
lierum clas-
ses.

Pœna filia
sacerdotis,
qua adul-
terium
commiserit.

10 Ne sum-
mus sacer-
dos pro pa-
tre, aut
matre se
immundet.

Interdicit
ei quatuor
mulierum
species; &
exponit,
quâ condi-
tione pradi-
ta deberet
esse illa,
quam sibi
uxorem ef-
fer adjun-
cturus.

16 Decla-
rat sacer-
dotes con-
taminatos,
ad arca mi-
nisteria
inhabiles
esse: nec
non diversis
macula-

24

כב

קמק

קמק

כ"ב

vum genera demonstrat.

המזבח לא יגש כרמום בולא יחלל את מקדשי כי
24 אני יהוה מקדשם: וידבר משה אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל:

Cap. XXII. Monet sacerdotes, ut durante ipsorum immunditie, a sanctificationum esu abstineant, neque ad illa accedant.

כב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל
2 בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
3 קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: אמר אלהם
לדתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל
הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליהוה וטמאתו
4 עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: איש איש
מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד
אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר
ה תצא ממנו שכבת זרע: או איש אשר יגע בכל שרץ
אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו:
6 נפש אשר תגע בו וטמאה עדה ערב ולא יאכל מן
7 הקדשים כי אם דחץ בשרו במים: ובגה השמש
8 וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: נבלה
9 וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ושמרו
את משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומרתו בו כי
יחללהו אני יהוה מקדשם: וכל זר לא יאכל קדש
11 תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: וכהן כי יקנה
נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
12 בלחמו: ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת
13 הקדשים ולא תאכל: ובת כהן כי תהיה אלמנה
וגרושה וזרע אין לה ושברה אל בית אביה כנעוריה
14 מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: ואיש כי
יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן
טו את הקדש: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
16 אשר רימו ליהוה: והשיאו אותם עון אשמה באכלם
את

Qui ex domesticis sacerdotum, non deberent comedere sanctificationes, qui vero illas deberent.

De alienigena, qui per errorem sanctitatem ederit.

את־קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם: פ

17 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואל־

בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אל־הם איש איש

מבית ישראל ומן־הגֵר כִּי־שָׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קִרְבָּנו

לכל־גֵרֵיהֶם וְלִכְל־גֵרְבוֹתֵם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה

לעלה: לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים וכעזים: 19

כֹּל אֲשֶׁר־בוּ מוֹם לֹא תִקְרְבוּ כִּי־לֹא לרצון יהיה כ

לכם: ואיש כִּי־יִקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִפְלֹא־גֵר

או לנִדְבָה בַבֶּקֶר או בצֹאן תמים יהיה לרצון כל־מוֹם

לֹא יִהְיֶה־בוּ: עֹרֹת או שְׂבוֹר או חֲרוּץ או יִפְלֹת או

גֵרֵב או יִלְפַת לֹא תִקְרְבוּ אֵלָה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא

תִּתְּנוּ־מֵהֶם עֹל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: וְשׁוֹרוֹשָׁה שְׂרוּעַ

וְקִלוֹט גֵרְבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ לִגְדָר לֹא יִרְצָה: וּמַעֲוָה: 24

וְכֹתוֹת וְנִתּוּק וְכֹרֹת לֹא תִקְרְבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם

לֹא תַעֲשׂוּ: וּמִד־בֶּן־זָכָר לֹא תִקְרְבוּ אֶת־לֶחֶם כַּהֵן

אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי־מִשַּׁחַתְּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא

יִרְצוּ לָכֶם: ס וידבר יהוה אל־משה לאמר: 26

שׁוֹר אוֹ־כֶּשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי־יֹולֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת

אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלֵּאָה יִרְצָה לִקְרֹב אִשָּׁה לַיהוָה:

28 וְשׁוֹר אוֹ־שֶׂה אֹתוֹ וְאֹת־בָּנָיו לֹא תִשַּׁחֲטוּ בַיּוֹם אַחֲרָיו: כִּי־

תִּזְבַּחוּ זֶבַח־תּוֹרָה לַיהוָה לרצנכם תִּזְבַּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא ל

יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר אֲנִי יְהוָה: וְשִׁמְרַתֶּם

32 מִצְוֹתַי וְעִשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחַלְלוּ אֶת־שֵׁם

קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם:

33 הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

אֲנִי יְהוָה: פ

2 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל כִּנֵּא

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי

קֹדֶשׁ

Quod animal Deo offerendum sit perfectum; & assignat quosdam defectus, qui illud invalidum reddunt.

25 Quod neque de manu alienigenarum cum his defectibus illa ad sacrificandum accipiantur.

26 Ne ullum animal Deo offeratur, nisi post octavum sui ortus diem.

28 Ne mater, & filius ejus, eadem die jugulentur.

29 Statuit tempus, quo sacrificium gratiarum actionis comedatur. Cap. xxiii. De festis to-

*sius anni :
& illorum
singulis
tempus, &
ritus pra-
scribit: ac
initium à
sabbatho
sumit.*

*4 Solemni-
tas pascha-
lis arietis,
decimà
quartà die
prima lune.*

*6 Pascha
panum
azymorum
decimà*

*quintà die
lune predi-
cta.*

*9 De men-
surà hordei
in primitias
messis se-
cundà die
predicti fe-
sti offeren-
dà: & de
sacrificio,
quod simul
cum eo affe-
rendum
erat.*

*14 Prohibet
novi panis
esum, donec
mensura
hac offera-
tur.*

*15 Quod à
predictà
die septem
hebdoma-
da nume-
rari inci-
pian: &
quingage-
simà die.*

קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה
לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: פ
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
ה במועדס: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש
בין הערבים פסח ליהוה: ובהמשה עשר יום לחדש
הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו:
ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית
קצורכם אל הכהן: והניף את העמר לפני יהוה
לרצונכם ממחרת השבת ניפנו הכהן: ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה
ליהוה: ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן
אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: ולחם
וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם: וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתות תמימתהינה: עד ממחרת השבת השביעת
תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חרשה ליהוה:
ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים
סלת תהינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: והקרבתם
על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן
בקר

בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
 19 ונסכיהם אשה ריחניחח ליהוה : ועשיתם שעיר
 עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 שלמים : והניף הכהן אתם על לחם הכפרים תנופה כ
 לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לפהן :
 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל
 מושבתים לדרתיכם : ובקצרכם את קציר ארצכם
 22 לא תכלה פאת שדה בקצרך ולקט קצירך לא
 תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם :

quã secun-
 dum festum
 celebratur.
 offerantur
 panes dua
 in messis
 tritici pri-
 mitias:
 praescribit
 etiam ali-
 qua sacrifi-
 cia ad hunc
 diem perti-
 nentia.
 22 Repe-
 tit, quid in
 messe pau-
 peri relin-
 quendum.

פ

23 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון
 זכרון תרועה מקרא קדש : כל מלאכת עבודה לא תע
 24 תעשו והקרבתם אשה ליהוה :
 25 וידבר
 יהוה אל משה לאמר : אך בעשור לחדש השביעי
 26 הורה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
 את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה : וכל מלאכה
 27 לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר
 עליכם לפני יהוה אלהיכם : כי כל הנפש אשר לא
 28 תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה : וכל הנפש
 אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאברתי
 את הנפש ההוא מקרב עמה : כל מלאכה לא תעשו
 29 חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם : שבת שבתון
 הוא לכם ועניתם ארץ נפשתיכם בתשעה לחדש
 בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם :

Festum ju-
 bilationis,
 quod est die
 prima septi-
 me luna.
 Solemnis
 expiation-
 num dies
 decima lu-
 na prædicta
 die.

פ

33 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
 הסכות

Tabernacu-
 lorum so-
 lemnitas
 decima

לה
 36
 37
 38
 39
 מ
 41
 42
 43
 44
 כ
 1
 2
 3
 4
 ה
 6

*quint à die
luna pradi-
cta.*

לה הסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא
 36 קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים
 תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה
 לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת
 37 עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו
 אתם מקרא קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
 38 זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהוה
 ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל

*Ceremonia
in predicto
festo ser-
vanda.*

39 נדבתיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום
 להדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו
 את חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
 40 השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ
 הדור כפרת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
 41 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגרתם
 אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
 42 לדתיתכם בחרש השביעי תחגו אתו: בסכת השבו
 43 שבעת ימים כל האזרח ב ישראל ישבו בסכת: למען
 ידעו דתיתכם כי בסכות הושבת את בני ישראל
 44 בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר
 משה את מעדי יהוה אל בני ישראל: פ

*Cap. xxiv.
Repetit le-
gem provi-
sionis olei in
candela-
brum.*

כך וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
 1 ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר
 2 תמיד: מחויץ לפרכת העדרת באהל מועד יערך
 3 אתו אהרן מערב ערבקר לפני יהוה תמיד חקת
 4 עולם לדתיתכם: על המנרה הטהרה יערך את
 הנרות לפני יהוה תמיד: פ

*Instructio
ordinum
panum su-
per sacra*

ה ולקחת סלת ואפירת אתה שתים עשרה חלות שני
 6 עשרנים יהיה החלה האחרת: ושמנת אותם שתים
 מערכות

מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני יהוה: ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כיקדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם:

mensam singulis sabbatibus & quod sacerdotes comedant eos.

ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן: ויניחוהו במשמר לפרש להם על פי יהוה:

Quidam ex Israëlitiæ, & Egyptio natus, cum Israëlita certans, sanctum Dei nomen execratus, ex Dei sententiâ lapidibus percussus est.

וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כיקלל אלהיו ונשא חטאו:

Blasphemi supplicium.

ונקב שם יהוה מות יומת רגום וירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: ואיש כייכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ואיש כיייתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת כן שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל ויצאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

Reiterantur aliquæ leges ad injuriam viri in proximum suum pertinentes.

פ פ פ לב וידבר

כה
2
3
4
קק
12

6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

Cap. XXV. Quod agri singulis septem annis ab omni labore cessent per annum: & fructus illorum communes sint omnibus.

Statuit Deus celebrari Jobel in singulos quinquaginta annos, ut in illo omnis servus Hebraeus liber exeat; atque agri ad primos suos possessores redeant.

Quod hoc anno, terra etiam ab omni cultus genere quiescat. Quod hoc supposito, venditiones celebrantur; neque alter alterum decipiat.

כה וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור וארבע ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחותו ואיש אל משפחתו תשבנו: יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשבנו איש אל אחותו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שנת תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא ממכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את יד א ם חקתי

קפ ק

חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם

על הארץ לבטח : ונתנה הארץ פריה ואכלתם

לשבע וישבתם לבטח עליה : וכי תאמרו מה כ

נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף ארץ

תבואתנו : וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית

ועשת אתה תבואה לשלש השנים : וזרעתם את

השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן ערי השנה

התשיעית עד כוא תבואתה תאכלו ישן : והארץ

לא תמכר לצמתת כי לי הארץ בגרים ותושבים

אתם עמרי : ובכל ארץ אחותכם גאלה תתנו

לארץ : כיימוך אחיך ומכר מאחותו כה

ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו : ואיש

כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא פרי גאלתו :

וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש

אשר מכר לו ושב לאחותו : ואם לא מצאה ידו

דיה שיב לו ורהיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת

היובל ויצא ביבל ושב לאחותו : ואיש

כיימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד

תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו : ואם לא יגאל

עד מלא את לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר

אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא

ביבל : ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב

על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא :

וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה

ללויים : ואשר יגאל מן הלויים יצא ממכר בית

ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם

בתוך בני ישראל : ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי

אחוזת עולם הוא להם : וכיימוך לה

אחיך

Deus pro certo promittit eis tantam frugum copiam anno sexto daturum, ut nullam earum inopiam perferant, etiamsi anno septimo non seminant.

25 Quomodo poterit, qui aliquid de possessione sua vendiderit, venditionem suam redimere. 29 Fura venditionum domorum.

Fura pecuniarum de eadem re in Levitat.

Quod sublevetur egeum absque

36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54

ullo lucro
& usura.

אחיק ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך :
 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך
 37 וחי אחיק עמך : את כסףך לא תתן לו בנשך
 38 ובמרבית לא תתן אכלך : אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את
 39 ארץ פנען להיות לכם לאלהים : ס וכי ימוך
 אחיק עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד :
 מ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך :
 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל
 42 אחות אבתי ושוב : כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם
 43 מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד : לא תרדה בו
 44 בפרך ויראת מאלהיך : ועבדך ואמתך אשר יהיו לך
 מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה :
 טו וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו
 וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו
 46 לכם לאחזה : והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם
 לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל
 47 איש באחיו לא תרדה בו בפרך : ס וכי
 תשיג גר ותושב עמך ומך אחיק עמו ונמכר לגר
 48 תושב עמך או לעקר משפחת גר : אחרי נמכר גאלה
 49 תהיה לו אחד מאחיו וגאלנו : או דדו או כן דדו
 וגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו וגאלנו או השיגה
 גדו וגאל : וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת
 היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
 51 יהיה עמו : אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו
 52 מכסף מקנתו : ואם מעט נשאר בשנים עד שנת
 53 היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו : כשכיר
 54 שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך : ואם
 יד ב 2 0 לא

Quod in
fratrem,
qui vendi-
tus fuerit,
non tan-
quam ser-
vum dure
agant; &
servitus
ejus annum
Fobel non
transcat.
44 Quod
alienarum
gentium
servi hac
immuni-
tate non
fruantur,
sed in per-
petua ser-
vitate per-
maneant.
47 Quod
Israëlita
alicui alte-
rius natio-
nis vendi-
tus, redi-
matur ab
aliquo ex
suis propin-
quis; &
illum ve-
xari non si-
nant: ac
liber anno
Fobel egre-
diatur.

לא ינאל באלהו יצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: כי נה
 לי בני ישראל עבדים עבדיהם אשר הוצאתי אותם
 מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו לכם כו
 אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית
 לא תתנו בארצכם להשתחור עליה כי אני יהוה
 אלהיכם: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
 אני יהוה:

Cap. xxvi.
 Idololatria
 prohibitio-
 nem, &
 sabbathi
 cultum ro-
 petit.

33 לג פ פ פ

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 3
 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה 4
 יתן פרו: והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישג את ה
 זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח
 בארצכם: ונתתי שלום בארץ וישכבתם ואין מחרד
 והשבתתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר
 בארצכם וירדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: 7
 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רכבה ירדפו 8
 ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי 9
 אתכם והרבית אתכם והקימתי את בריתי אתכם:
 ואכלתם ישן נושן וישן מפני חרש תוציאו: ונתתי 11
 משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי 12
 בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם:
 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים 13
 מהיות להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך
 אתכם קוממיות:

Deus
 omnem praesentem
 speritatem
 ac tranquillitatem
 populo pollicetur, secundum
 eius mandata servent.

Suam
 etiam communicationem
 divinam eis promittit.

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות 14
 האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי טו
 תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם
 את

Deus populo suo variis & gravissimis supplicia minatur, secundum

16
ע
ע
17
א
18
ור
ע
19
ע
כ
ש
כ
כ
21
יה
22
וי
23
כ
24
ב
א
כה
27
ונ
28
כי
ל
29
וא
30
ת
כ
ח
ל
31
נפ
32
א
א

ejus praecepta contempserint, et non custodierint.

את בריתי: אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלח את השחפת וארז הקדחת מכלורת עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלהו איביכם: ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ודרו בכם שנאיכם ונסתם ואין דרך אתכם: ואם עד אלה לא תשמעו ליוספתי ליפרה אתכם שבע על חטאתיכם: ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כפרזל וארז ארצכם כנחשה: ותם לריק כחכס ולא תתן ארצכם ארז יכולה ועין הארץ לא יתן פרו: ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע ליוספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם: ואם באלה לא תוסרו ליהלכתם עמי קרי: והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב: בשברי לכם מטה לחס ואפועשר נשים לחמכם בתנור אחר והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי עמכם בחמת קרי ויפרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: והשמדתי ארז במתיכם והכרתי ארז חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלויכם וגעלה נפשי אתכם: ונתתי את עריכם חרבה והשמדתי את מקדשיכם ולא אריח בריחיהם: והשמתי אני ארז הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה:

eo quod casui supplicia tribuant, majora ipsis evanient.

Annunciat illis terra eorum desolationem, et quod captivi in-

ד ג 3 ו אתכם

lerit alicuius persona pretium; variæque estimationes secundum autes describuntur.

De paupere, qui prædictam estimationem solvere non potest.

9 Si oblatio fuerit animal aptum ad sacrificandum, ne unum pro alio commutetur.

11 Quod si non sit aptum ad sacrificium, redimatur eo pretio, quo sacerdos illud estimaverit.

14 De eo qui domum suam sanctificaverit, & redemptio eius.

16 De eo, qui hereditatem suam

3 ליהוה: והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד
 4 בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
 5 בשקל הקדש: ואם נקבה הוא והיה ערכך
 6 שלשים שקל: ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים
 7 שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
 8 עשרת שקלים: ואם מבין חדש ועד בן חמש
 9 שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה
 10 ערכך שלשת שקלים כסף: ואם מבין ששים שנה
 11 ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל
 12 ולנקבה עשרה שקלים: ואם מבין מן ערכך
 13 והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר
 14 תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ס
 15 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
 16 כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: לא יחליפנו
 17 ולא ימיר אתו טוב ברע אורע בטוב ואם המיר ימיר
 18 בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש:
 19 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן
 20 ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: והעריך
 21 הכהן אתה בין טוב ובין רע בערכך הכהן בן יהיה:
 22 ואם גאול יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך:
 23 ואיש כפי קדש ארץ ביתו קדש ליהוה והעריכו
 24 הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן בן
 25 יקום: ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית
 26 כסף ערכך עליו והיה לו: ואם משרה אחותו יקדיש
 27 איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים
 28 בחמשים שקל כסף: אם משנת היבל יקדיש שדהו
 29 בערכך יקום: ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב
 30 לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת
 31 היבל 0 4 ר י

19 היבל ונגרע מערכך: ואם גאל יגאל את השדה
 המקדיש אתו ויסף חמשיית כסף ערכך עליו וקם
 לו: ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה כ
 לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה השדה בצאתו ביכל
 קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחותו: ואם
 את שדה מקנתו אשר לא משרה אחותו יקדיש ליהוה:
 וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל
 ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: בשנת
 היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו
 אחות הארץ: וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים כה
 גרה יהיה השקל: אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה
 לא יקדיש איש אתו אם שור אם שיה ליהוה הוא: ואם
 בבהמה הטמאה ופרה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם
 לא יגאל ונמכר בערכך: אך כל חרם אשר יחרם איש
 ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשרה אחותו
 לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה:
 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפרה מות יומת:
 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא ל
 קדש ליהוה: ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשייתו
 יסף עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת
 השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין טוב
 לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ומורתו
 יהיה קדש לא יגאל: אלה המצות אשר צוה יהוה
 את משה אל בני ישראל בהר סיני:

sanctifica-
verit. &
redemptio
ejus.

De eo, qui
agrum em-
ptum san-
ctificave-
rit, & re-
demptio
ejus.

Fus super
primogeni-
tum ani-
malis.

27 Anima-
lis immun-
di redem-
ptio.

28 De eo,
qui obtule-
rit de ana-
themate.

30 De deci-
ma, qua se-
cunda vo-
catur, &
redemptio
ejus.

32 Quo
modo ex-
trahenda
est decima
boui, &
ovium, ac
ceterorum
anima-
lium; &
quod non
commute-
tur.

סכום פסוקי דספר ויקרא שמה מאות וחמשים ותשעה נטף סימן: וחציו והנוע
 בכשר הזכ: ופרשיותיו עשרה בא גר סימן: וסדרנו כג' ובחורתי הגה
 יומם ולילה סימן: ופרקיו כז' ואהיה עמך ואכרסך סימן: מניין הפתוחות
 שתים וחמשים: והסתומות ששוארבעים הכל שמה
 ותשעים פרשיות דורי צח וארום סימן:

וידבר